Általános indokolás

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (6) bekezdése és a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A biztosítók és viszontbiztosítók működésének biztonsága, a biztosítási szolgáltatások folytonossága és az ügyfelek bizalmának megőrzése a pénzügyi rendszer stabilitásának alapvető feltétele. A biztosítók és viszontbiztosítók pénzügyi nehézségei a szerződők, biztosítottak és kedvezményezettek mellett más piaci szereplőket, valamint a reálgazdaságot is érinthetik. Indokolt ezért egy olyan szabályozási keretrendszer kialakítása, amely elősegíti a válsághelyzetekre való felkészülést, és biztosítja a fizetésképtelen vagy fizetésképtelenségi helyzethez közel álló biztosítók és viszontbiztosítók rendezett, a közérdeket szolgáló kezelését.

A Javaslat célja a biztosítók és viszontbiztosítók szanálására vonatkozó uniós követelmények hazai átültetése. Ennek érdekében önálló törvényben kerül meghatározásra a biztosítási szanálásszabályai.

A szanálási tervezés keretében a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) előzetesen meghatározza a biztosítókra és viszontbiztosítókra vonatkozóan a válsághelyzetben alkalmazható hatósági intézkedéseket, értékeli azok végrehajthatóságát, valamint feltárja és kezeli a szanálhatóság akadályait. A tervezési követelmények egyedi és csoportszinten egyaránt érvényesülnek.

A szanálás elsődleges célja a szerződők, biztosítottak, kedvezményezettek és károsultak kollektív érdekeinek védelme, a pénzügyi stabilitás megőrzése és a kritikus funkciók folytonosságának biztosítása. Szanálási eljárás csak abban az esetben indítható, ha a biztosító vagy viszontbiztosító fizetésképtelen vagy valószínűsíthetően fizetésképtelenné válik, ezt más megoldás észszerű határidőn belül nem előzné meg, és a beavatkozás közérdekből szükséges. A közérdek vizsgálata során az MNB azt is mérlegeli, hogy a szanálási célok rendes fizetésképtelenségi eljárásban azonos mértékben elérhetők lennének-e. Ha igen, akkor a szanálási intézkedés nem lehetséges.

A Javaslat a biztosítási tevékenység sajátosságaihoz igazodó eszköztárat biztosít az MNB számára. Ennek része a meglévő biztosítási állomány fizetőképes kifuttatása, a vagyonértékesítés, az áthidaló vállalkozás alkalmazása, az eszközök és kötelezettségek elkülönítése, valamint a tőkeinstrumentumok és egyes kötelezettségek leírása vagy átalakítása. Az eszközök lehetővé teszik a biztosítási szolgáltatások fenntartását, a veszteségek rendezését és a válsághelyzet tovagyűrűző hatásainak mérséklését. Az eszközök egyenként vagy kombináltan alkalmazhatók.

Alapelvként kerül rögzítésre, hogy a részvényesek és hitelezők nem viselhetnek nagyobb veszteséget annál, mint amely rendes fizetésképtelenségi eljárás esetén terhelte volna őket. Így, ha a szanálási eljárás lezártát követően a független értékelés keretein belül megállapítható, hogy valamely érintett nagyobb veszteséget viselt annál, mint amely rendes fizetésképtelenségi eljárás esetén terhelte volna, akkor részére a különbözet megtérítésére kerül.

A biztosítási csoportok határokon átnyúló működése szükségessé teszi a felügyeleti és szanálási hatóságok összehangolt eljárását. A Javaslat ezért meghatározza a szanálási kollégiumok működését, a közös döntéshozatal és az információcsere rendjét, továbbá a harmadik országbeli hatóságokkal való együttműködés, valamint az ottani szanálási eljárások elismerésének és végrehajtásának feltételeit.

A szanálási intézkedések finanszírozását az érintett vállalkozások befizetéseiből működő Biztosítási Szanálási Alap szolgálja. Az Alap működtetéséért a Magyar Biztosítók Szövetsége (MABISZ) felelős, amelynek keretein belül ellátja az operatív feladatokat, valamint kezeli az Alap pénzforgalmi számláját és pénzeszközeit.

A Javaslat a szanálásra való felkészülést és a szükségessé váló hatósági beavatkozások rendezett végrehajtását egyaránt elősegíti.

Részletes indokolás

1. §

A Javaslat hatálya kiterjed a biztosítókra és viszontbiztosítókra, valamint a biztosítási csoportok meghatározott szervezeteire. A csoporthoz tartozó vállalkozások pénzügyi helyzete szorosan összefügg, ezért a szanálási keretrendszer nemcsak a biztosítókra és viszontbiztosítókra, hanem azok anyavállalataira, biztosítói holdingtársaságaira, vegyes pénzügyi holdingtársaságaira, valamint ezek meghatározott anyavállalataira is kiterjed. Ez lehetővé teszi, hogy a szanálási hatóság a csoport egészére kiterjedően, egységes módon hajtsa végre a szanálási intézkedéseket, és kezelje a csoportszintű kockázatokat. Meghatározott feltételek fennállása esetén a törvény hatálya a magyarországi biztosítók és viszontbiztosítók egyes, harmadik országban működő fióktelepeire is kiterjed. Emellett a törvény rendelkezései az alapvető szolgáltatókra is alkalmazandók, amennyiben az általuk nyújtott szolgáltatást igénybe vevő biztosító vagy viszontbiztosító szanálás alá kerül.

2. §

A Javaslat rögzíti a törvény és az egyéb kapcsolódó jogszabályok viszonyát. Ennek megfelelően a biztosítási tevékenységről szóló törvény (Bit.), a Polgári Törvénykönyv (Ptk.) és a Polgári perrendtartás (Pp.) szabályait a szanálási törvényben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni, biztosítva ezzel a szanálási eljárás sajátosságainak érvényesülését.

3. §

A Javaslat az arányosság elvének érvényesülését biztosítja a szanálási keretrendszer alkalmazása során. Ennek megfelelően a szanálási feladatkörében eljáró MNB és a Felügyelet a követelmények meghatározása és a szanálási eszközök alkalmazása során figyelembe veszi az érintett szervezet sajátosságait, különösen annak méretét, kockázati profilját, tevékenységének jellegét és összetettségét.

4. §

Értelmező rendelkezések a törvény által használt fogalmak meghatározása tekintetében, figyelemmel az új fogalmakra és korábbiak pontosítására.

5. §

A Javaslat rögzíti a szanálási tervek készítésére és felülvizsgálatára vonatkozó szabályokat. Rögzíti, hogy mely biztosítók és viszontbiztosítók esetében köteles a szanálási feladatkörében eljáró MNB szanálási tervet készíteni, meghatározza a szanálási tervek célját, tartalmi követelményeit és rendszeres felülvizsgálatának szabályait, valamint előírja a Felügyelettel és a határokon átnyúló tevékenység esetén a külföldi felügyeleti és szanálási hatóságokkal való együttműködés rendjét. Emellett szabályozza a szanálási forgatókönyvek figyelembevételét, a rendkívüli állami támogatás mellőzésének elvét, valamint a szanálási terv megküldésére vonatkozó kötelezettségeket.

6. §

A Javaslat meghatározza a csoportszintű szanálási terv készítésére és tartalmára vonatkozó szabályokat. Rögzíti a csoportszintű szanálási feladatkörében eljáró MNB feladatait, különösen a csoportszintű szanálási intézkedések, azok összehangolásának, finanszírozásának és a csoporton belüli függőségi kapcsolatok kezelésének megtervezését. Emellett szabályozza a csoportszintű szanálási terv továbbítását, az egyedi szanálási terv készítésének lehetőségét, valamint a harmadik országbeli szanálási stratégiák figyelembevételét.

7. §

A Javaslat kitér a csoportszintű szanálási terv elkészítéséhez szükséges információk rendelkezésre bocsátásának és továbbításának szabályait. A tervet az MNB az érintett szanálási és felügyeleti hatóságokkal együttműködve legalább kétévente, valamint a csoportot érintő jelentős változás esetén felülvizsgálja és aktualizálja. A csoportszintű szanálási terv elfogadására az érintett szanálási hatóságok együttes határozata alapján kerül sor.

8. §

A Javaslat bemutatja a biztosítók, viszontbiztosítók és legfőbb anyavállalatok együttműködési és információszolgáltatási kötelezettségét a szanálási tervek elkészítése, a szanálhatóság értékelése és a tervek végrehajtása érdekében. Szabályozza továbbá az MNB és a Felügyelet közötti információcserét, valamint az MNB közvetlen adatkérési jogosultságát.

9. §

A Javaslat rögzíti a biztosítók és viszontbiztosítók szanálhatóságának értékelésére vonatkozó szabályokat. Ennek keretében a szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási terv elkészítésével és felülvizsgálatával összhangban értékeli, hogy a vállalkozás rendes fizetésképtelenségi eljárás vagy szanálás útján kezelhető-e hatékonyabban, azonosítja az esetleges szanálási akadályokat, és e célból a szükséges információk rendelkezésre bocsátását is előírhatja.

10. §

A Javaslat részletezi a csoportszintű szanálhatóság értékelésének szabályait. Előírja, hogy a szanálási feladatkörében eljáró MNB az érintett szanálási és felügyeleti hatóságokkal együttműködve, a csoportszintű szanálási terv elkészítésével és rendszeres felülvizsgálatával összhangban értékeli a csoport szanálhatóságát. Ennek keretében vizsgálja, hogy a csoport esetében a rendes fizetésképtelenségi eljárás vagy a szanálás szolgálja-e hatékonyabban a szanálási célok megvalósítását, kiválasztja a megfelelő szanálási stratégiát, azonosítja a végrehajtást akadályozó tényezőket, valamint értékeli a tervezett intézkedések pénzügyi stabilitásra, a szerződőkre és a kritikus funkciók folytonosságára gyakorolt hatását. A Javaslat lehetővé teszi továbbá, hogy az MNB az értékeléshez szükséges információk rendelkezésre bocsátását a csoport tagjaitól kérje.

11. §

A Javaslat leírja a biztosító vagy viszontbiztosító szanálhatóságát jelentősen akadályozó körülmények kezelésének rendjét. Ha az MNB ilyen akadályt állapít meg, erről tájékoztatja az érintett vállalkozást és a Felügyeletet, továbbá az akadály elhárításáig felfüggeszti a szanálási terv elkészítését. A biztosító vagy viszontbiztosító négy hónapon belül köteles javaslatot tenni az akadály kezelésére vagy megszüntetésére. Amennyiben a javasolt intézkedések nem megfelelőek, az MNB – a Felügyelettel egyeztetve – arányos alternatív intézkedéseket írhat elő, így különösen a csoporton belüli megállapodások, a kitettségek, az üzleti tevékenység, a viszontbiztosítási stratégia, valamint a jogi és működési struktúra módosítását. A Javaslat előírja az intézkedések szükségességének és arányosságának indokolását, valamint biztosítja az MNB határozatával szembeni jogorvoslat lehetőségét.

12. §

A Javaslat szabályozza a csoportszintű szanálhatóság akadályainak többoldalú eljárás keretében történő kezelését. Ha az MNB csoportszintű szanálási hatóságként jár el, a szanálási kollégium érintett tagjaival, valamint a felügyeleti hatóságokkal együttműködve értékeli az akadályokat és az azok megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket. Az MNB az akadályokról, valamint az azok kezelésére szolgáló arányos és célzott intézkedési lehetőségekről jelentést készít, amelyet megküld a legfőbb anyavállalatnak és az érintett szanálási hatóságoknak. A legfőbb anyavállalat négy hónapon belül észrevételt tehet és alternatív intézkedéseket javasolhat. Az akadályok kezeléséről vagy megszüntetéséről a szanálási kollégium tagjai többoldalú eljárásban határoznak, figyelembe véve a csoport észrevételeit, valamint az intézkedéseknek az érintett EGT-államok és az Európai Unió pénzügyi rendszerére gyakorolt hatását.

13. §

A Javaslat beemeli a csoportszintű szanálási tervre és intézkedésekre vonatkozó együttes határozathozatali eljárást. Az érintett hatóságok főszabály szerint négy hónapon belül döntenek; ennek hiányában az MNB önálló határozatot hoz, illetve szükség esetén egyedi szanálási tervet készít a joghatósága alá tartozó leányvállalatra. A szabályozás rendezi az EBFH bevonását, valamint az EGT-államok költségvetési felelősséget érintő véleménykülönbségek kezelését is.

14. §

A Javaslat megnevezi a szanálási eszközök alkalmazása és a szanálási hatáskörök gyakorlása során követendő célokat. Ezek különösen az ügyfelek kollektív érdekeinek védelme, a pénzügyi stabilitás és a kritikus funkciók folytonosságának biztosítása, valamint az állami források védelmét foglalják magukba. Az MNB a célokat azonos jelentőségűként, az adott ügy körülményei alapján mérlegeli, törekedve a biztosítási fedezet folytonosságára, továbbá a szanálási költségek és az értékvesztés minimalizálására.

15. §

A Javaslat kezeli a szanálás elrendelésének együttes feltételeit. Rögzíti a fizetésképtelenség megállapításának eseteit és a közérdek vizsgálatának szempontjait, továbbá rendezi a felügyeleti és szanálási feladatok összehangolását, az információátadást és a döntéshozatal szabályait.

16. §

A Javaslat rögzíti azokat a feltételeket, amelyek fennállása esetén az MNB a biztosító vagy viszontbiztosító anyavállalatával, illetve holdingtársaságával szemben is szanálási intézkedést hozhat. Erre akkor is lehetőség nyílik, ha maga a holdingtársaság nem fizetésképtelen, de az intézkedés valamely leányvállalat vagy a csoport egészének szanálásához szükséges.

17. §

A Javaslat meghatározza a szanálási eszközök és szanálási jogosultságok alkalmazásának alapelveit. Rögzíti többek között a veszteségviselés sorrendjét, a hitelezők egyenlő elbánásának követelményét, a vezető tisztségviselők felelősségére és együttműködésére vonatkozó szabályokat, valamint azt az elvet, hogy egyetlen részvényes vagy hitelező sem viselhet nagyobb veszteséget, mint amilyet felszámolás esetén viselt volna. A Javaslat emellett előírja, hogy csoportszintű szanálás során a szanálási intézkedések káros hatásait a lehető legkisebbre kell csökkenteni.

18. §

A Javaslat részletezi a szanálási eljárás megszüntetésének feltételeit. Az MNB határozattal megszünteti az eljárást, ha a szanálásra okot adó körülmények megszűntek és a szanálási célok teljesültek, vagy ha e célok megvalósulása a szanálás folytatásától már nem várható.

19–21. §

A Javaslat részletesen szabályozza a szanálási intézkedéseket megalapozó független értékelés rendszerét. Ennek keretében előírja, hogy az MNB valamennyi szanálási intézkedését méltányos, prudens és reális értékelésre alapozza, amelynek első lépése a szanálási feltételek fennállásának vizsgálata, majd a szanálás elrendelését követően egy második értékelés készül a megfelelő szanálási eszköz kiválasztása, a veszteségek teljes körű elismerése, a tőkeinstrumentumok és kötelezettségek leírásának vagy átalakításának meghatározása, valamint az átruházandó eszközök és az esetleges ellentételezés megállapítása érdekében.

A Javaslat rögzíti, hogy az értékelést szerint független értékelő végzi, ennek hiányában azonban azt az MNB is elkészítheti. Meghatározza a végleges értékelés tartalmi követelményeit, továbbá szabályozza az ideiglenes értékelés alkalmazásának feltételeit és a végleges értékelés elkészítésének kötelezettségét.

A végleges értékelés alapján az MNB szükség esetén korrigálhatja a korábban alkalmazott intézkedéseket, így például növelheti a hitelezők követeléseinek értékét vagy további ellentételezés megfizetését írhatja elő.

22. §

A Javaslat rendezi a szanálási eszközök alkalmazásának általános szabályait. Rögzíti az alkalmazható szanálási eszközök körét, azok együttes alkalmazásának feltételeit, valamint a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazásának sorrendjét.

23. §

A Javaslat bevezeti a fizetőképes kifuttatási eszközt, amely lehetővé teszi, hogy a szanálási feladatkörében eljáró MNB számára a szanálás alatt álló vállalkozás esetében az új biztosítási szerződések kötésének megtiltása mellett a meglévő állomány rendezett kifuttatását. A Javaslat meghatározza a kifuttatás során alkalmazandó felügyeleti és prudenciális követelményeket, lehetővé teszi egyes kifizetések és javadalmazások korlátozását, valamint előírja, hogy a kifuttatás eredményétől függően a vállalkozás felszámolására vagy más szanálási eszköz alkalmazására kerüljön sor.

24. §

A Javaslat bevezeti az eszköz- és kötelezettségelkülönítési eszköz, a vagyonértékesítési eszköz és az áthidaló vállalkozási eszköz alkalmazásának közös szabályait. Ennek keretében a szanálási feladatkörében eljáró MNB a szükséges átruházásokat a részvényesek vagy más érintettek hozzájárulása nélkül is végrehajthatja, biztosítja az ellenérték megfelelő jogosultak részére történő juttatását, valamint lehetővé teszi az eszközök többszöri átruházását a szanálási célok elérése érdekében. A Javaslat emellett rendezi az átvevő vagy az áthidaló vállalkozás rendszerekhez való hozzáférésének, illetve az átruházással nem érintett részvényesek és hitelezők jogainak kérdését is.

25. §

A Javaslat részletes eljárási szabályokat állapít meg a vagyonértékesítési eszköz alkalmazására, valamint az áthidaló vállalkozás és az átruházott eszközök, jogok, kötelezettségek vagy részvények értékesítésére. Főszabály szerint az értékesítésnek átlátható, tisztességes, összeférhetetlenségtől mentes módon, a potenciális vevők közötti indokolatlan megkülönböztetés kizárásával és a lehető legmagasabb érték elérésére törekedve kell

megvalósulnia. A Javaslat ugyanakkor biztosítja, hogy a szanálási feladatkörében eljáró MNB indokolt esetben eltérhessen e követelményektől, ha azok alkalmazása veszélyeztetné a szanálási célok hatékony és gyors megvalósítását.

26. §

A Javaslat szabályozza az eszközelkülönítési eszköz alkalmazását, amelynek keretében a szanálási feladatkörében eljáró MNB hatósági határozattal szanálási vagyonkezelőre ruházhatja át a szanálás alatt álló vállalkozás vagy az áthidaló vállalkozás eszközeit, forrásait, jogait és kötelezettségeit. Az átruházás gyors végrehajtását a hozzájárulási, eljárási és értesítési követelmények alóli mentességek biztosítják. A Javaslat meghatározza a szanálási vagyonkezelő tulajdonosi hátterét, alapításának és működésének feltételeit, valamint az MNB kapcsolódó jóváhagyási jogosultságait és számviteli jogállását. A vagyonkezelés célja az átvett vagyonelemek értékének maximalizálása, amelyet az értékesítés átláthatóságára, megkülönböztetésmentességére és piaci feltételeire vonatkozó követelmények is szolgálnak. A Javaslat rendezi továbbá a vagyonkezelő és vezetősége felelősségét, valamint a kártérítési igények érvényesítésének korlátait.

27. § és 28. §

A Javaslat bevezeti az eszköz- és kötelezettségelkülönítési eszközt, amely lehetővé teszi, hogy a szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálás alatt álló vállalkozás vagy az áthidaló vállalkozás egyes eszközeit, jogait és kötelezettségeit egy e célra létrehozott szanálási vagyonkezelőre ruházza át. A Javaslat meghatározza a szanálási vagyonkezelő létrehozásának, működésének és felelősségének alapvető szabályait, valamint rögzíti az eszköz alkalmazásának feltételeit, különösen a pénzügyi piacok stabilitásának megőrzése, a szanálás eredményes végrehajtása és a vagyonelemek értékének maximalizálása érdekében. A Javaslat emellett lehetővé teszi az eszközök, jogok és kötelezettségek több lépcsőben történő átruházását, valamint meghatározott feltételek fennállása esetén azok visszaruházását is.

29. §

A Javaslat a vagyonértékesítési eszköz alkalmazásával lehetővé teszi, hogy a szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálás alatt álló vállalkozás részvényeit, egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumait, illetve eszközeit, jogait és kötelezettségeit kereskedelmi feltételek mellett más piaci szereplőre ruházza át. A Javaslat egyúttal biztosítja, hogy az átruházás az engedélyezési eljárások miatt ne szenvedjen késedelmet, ugyanakkor megfelelő garanciákat tartalmaz a minősített befolyás megszerzésének utólagos felügyeleti vizsgálatára, valamint indokolt esetben lehetőséget ad az átruházott vagyonelemek visszaruházására is.

30. § és 31. §

A Javaslat részletezi az áthidaló vállalkozási eszközt, amely lehetővé teszi, hogy a szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálás alatt álló vállalkozás részvényeit, egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumait, valamint eszközeit, jogait és kötelezettségeit egy, kifejezetten e célból létrehozott áthidaló vállalkozásra ruházza át. Az áthidaló vállalkozás feladata a kritikus tevékenységek és szolgáltatások folytonosságának biztosítása, valamint az átvett vagyonelemek későbbi értékesítése. A Javaslat részletes szabályokat állapít meg az áthidaló vállalkozás létrehozására, működésére, engedélyezésére és megszűnésére, továbbá biztosítja, hogy az átruházás szükség esetén visszafordítható legyen, és az áthidaló vállalkozás működése a szanálási célkitűzések megvalósítását szolgálja.

32. §

A Javaslat lehetővé teszi, hogy az MNB az áthidaló vállalkozás feladatait és jogait megfelelő biztosítási garanciarendszerre ruházza át a szerződők védelme, a biztosítási szolgáltatások

teljesítése és a biztosítási jogviszonyok folytonosságának fenntartása érdekében. Meghatározza továbbá az átruházás vagyoni korlátait, a garanciarendszer működésére és felügyeletére, valamint megfelelő finanszírozására vonatkozó követelményeket.

33. § és 34. §

A Javaslat bevezeti a leírási vagy átalakítási eszköz célját, alkalmazási körét és korlátait. Lehetővé teszi, hogy a szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálás alatt álló vállalkozás feltőkésítése, illetve egyes követelések, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok és – meghatározott feltételek mellett – biztosítási kárigények leírása vagy tulajdoni részesedéssé alakítása útján biztosítsa a szanálási célok elérését. A Javaslat egyúttal tételesen meghatározza azokat a kötelezettségeket, amelyek a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazása alól kizártak, továbbá lehetőséget biztosít arra is, hogy a szanálási feladatkörében eljáró MNB rendkívüli körülmények fennállása esetén további kötelezettségeket is részben vagy egészben mentesítsen az eszköz alkalmazása alól, amennyiben ez a kritikus funkciók folytonosságának, a pénzügyi stabilitásnak vagy más kiemelt közérdekű céloknak a védelme érdekében indokolt.

35. §

A Javaslat ismerteti a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazásának szabályait a részvényesek és egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tekintetében. Rögzíti a részvények bevonásának, átruházásának vagy felhígításának lehetőségeit, az alkalmazandó értékelési szempontokat, valamint biztosítja, hogy a minősített részesedés megszerzésének felügyeleti engedélyezése ne akadályozza a szanálási intézkedések gyors és hatékony végrehajtását.

36. §

A Javaslat lehetővé teszi, hogy a szanálási feladatkörében eljáró MNB a különböző tőkeinstrumentumokra és kötelezettségekre eltérő átváltási rátákat alkalmazzon, figyelembe véve a hitelezők veszteségeit és a felszámolási kielégítési sorrendet

37. §

A Javaslat rendezi a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazásának sorrendjét és szabályait. Ennek során a veszteségeket a felszámolási kielégítési sorrenddel összhangban elsőként a tőkeinstrumentumok, majd a leírható vagy átalakítható kötelezettségek viselik. A Javaslat rögzíti továbbá az átalakítás feltételeit, a leírás tartósságára vonatkozó követelményeket, valamint biztosítja, hogy az átalakítás során kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok megfeleljenek a jogszabályban előírt követelményeknek.

38. §

A Javaslat rögzíti a leírási vagy átalakítási eszköz joghatásait. A leírás vagy átalakítás azonnali hatállyal kötelezi a szanálás alatt álló vállalkozást, valamint az érintett tulajdonosokat és hitelezőket. Ennek érdekében a szanálási feladatkörében eljáró MNB jogosult a szükséges nyilvántartási és tőkepiaci intézkedések megtételére, továbbá meghatározza a teljes vagy részleges leírás jogkövetkezményeit is.

39. §

A Javaslat rendezi a származtatott ügyletek szanálás alatti kezelésének szabályait. Ennek keretében a szanálási feladatkörében eljáró MNB jogosult a származtatott ügyletek lezárására, a kapcsolódó kötelezettségek értékelésére és – a pozíciók lezárását követően – a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazására. A Javaslat rögzíti továbbá a nettósítási megállapodások figyelembevételének, valamint a származtatott ügyletek értékelésének alapvető szabályait.

40. §

A Javaslat biztosítja, hogy a leírási vagy átalakítási eszköz alkalmazása során a kötelezettségek részvénnyé vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentummá történő átalakítása ténylegesen végrehajtható legyen. Ennek érdekében előírja a megfelelő mennyiségű elsődleges alapvető tőkeinstrumentum fenntartását, ennek teljesülését a szanálási tervezés során értékelni kell, továbbá kizárja, hogy az alapító okiratból vagy az alapszabályból eredő eljárási korlátok akadályozzák.

kárigények átalakításának feltételeit, a szanálási költségek megtérítésének módját, valamint az egyes szanálási eszközök alkalmazásához kapcsolódó jogkövetkezményeket.

41. §

A Javaslat bevezeti a szanálási feladatkörében eljáró MNB szanálási hatásköreit és azok gyakorlásának alapvető szabályait. Rögzíti a szanálás során alkalmazható intézkedések körét, biztosítja, hogy a szanálási eszközök alkalmazása ne ütközzön más felügyeleti intézkedésekbe vagy hozzájárulási kötelezettségekbe, valamint lehetővé teszi, hogy az MNB a szervezet sajátosságaihoz igazodó, azonos hatású intézkedést alkalmazzon, ha valamely szanálási jogosultság közvetlenül nem gyakorolható. Emellett előírja, hogy az ilyen esetekben a kapcsolódó védintézkedéseket is megfelelően alkalmazni kell.

42. §

A Javaslat meghatározza a szanálási feladatkörében eljáró MNB további, a szanálási intézkedések végrehajtását támogató hatásköreit. Szabályozza különösen az átruházások lebonyolításával, a szerződések és jogviszonyok módosításával, az üzletmenet folytonosságának biztosításával, valamint az átvevő jogállásának rendezésével kapcsolatos intézkedéseket, egyúttal rögzíti az e hatáskörök gyakorlásának korlátait és a szerződő felek, illetve a munkavállalók jogainak védelmét.

43. § és 44. §

A Javaslat szabályozza a szanálási biztos kirendelésének feltételeit, jogállását és feladatait. Rögzítik, hogy a szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálás alatt álló vállalkozáshoz természetes személyt vagy gazdasági társaságot rendelhet ki szanálási biztosként, valamint több, azonos csoportba tartozó vállalkozás esetében ugyanazon szanálási biztos kijelöléséről is dönthet. A szanálási biztos a kirendelés időtartama alatt gyakorolja a vállalkozás igazgatóságának és közgyűlésének jogköreit, tevékenységét az MNB irányítása és ellenőrzése mellett végzi, és köteles a szanálási célok megvalósításához szükséges intézkedések megtételére. A Javaslat emellett meghatározza a szanálási biztos kirendelésének időtartamát, a felügyeleti biztossal való kapcsolatát, az alkalmazandó összeférhetetlenségi szabályokat, valamint lehetővé teszi több szanálási biztos egyidejű kirendelését és a feladatok megosztását.

45. §

A Javaslat felhatalmazza a szanálási feladatkörében eljáró MNB-t arra, hogy a szanálás alatt álló vállalkozás, a vele azonos csoportba tartozó vállalkozás vagy meghatározott esetekben az alapvető szolgáltató számára előírja az átruházott üzleti tevékenység működéséhez szükséges szolgáltatások és létesítmények biztosítását. A Javaslat célja a kritikus funkciók és az üzletmenet folytonosságának fenntartása, továbbá lehetővé teszi más EGT-állam szanálási hatósága által előírt kötelezettségek magyarországi érvényesítését is. A Javaslat egyúttal rögzíti, hogy a szolgáltatásokat elsősorban a korábbi szerződéses feltételek szerint, ennek hiányában pedig ésszerű feltételek mellett kell biztosítani.

46. §

A Javaslat szabályozza a más EGT-államok szanálási hatóságai által hozott egyes szanálási intézkedések magyarországi elismerését. Rögzíti, hogy a másik EGT-állam szanálási hatóságának érvényes és végleges határozata alapján végrehajtott átruházásokat, valamint a tőkeinstrumentumok és kötelezettségek leírását vagy átalakítását a magyar jog szerint is érvényesnek kell tekinteni, továbbá meghatározza az ezekkel kapcsolatos jogorvoslatra és védintézkedésekre alkalmazandó jogot.

47. §

A Javaslat a harmadik országot érintő szanálási intézkedések végrehajtásának szabályait határozza meg. Ha a szanálási intézkedés harmadik országban található eszközöket, illetve harmadik ország joga alá tartozó jogokat vagy kötelezettségeket érint, a szanálási feladatkörében eljáró MNB előírhatja az intézkedés végrehajtásához szükséges lépések megtételét. A Javaslat emellett a szanálási intézkedések külföldi érvényesülését elősegítő szerződéses kikötések alkalmazását és az intézkedések végrehajtásának feltételeit is szabályozza.

48. §

A Javaslat rögzíti, hogy a szanálási intézkedések alkalmazása önmagában nem minősül a fizetési, illetve értékpapír-elszámolási rendszerekben történő teljesítés véglegességéről szóló 2003. évi XXIII. törvény szerinti jogérvényesítési vagy fizetésképtelenségi eljárásnak, amennyiben a szerződésből eredő lényeges kötelezettségek továbbra is teljesülnek. Ennek megfelelően a szanálási intézkedés önmagában nem alapozza meg a szerződéses felmondási vagy egyéb hasonló jogok gyakorlását.

49. §

A Javaslat felhatalmazza a szanálási feladatkörében eljáró MNB-t arra, hogy a kötelezettségek felfüggesztéséről szóló közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanap éjfélig ideiglenesen felfüggessze a szanálás alatt álló vállalkozás szerződéseiből eredő kifizetést és kötelezettségteljesítést. A Javaslat a kötelezettségek felfüggesztését azok rövid időtartamának előírásával, valamint egyes kivételek megszabásával teszi arányossá.

50. §

A Javaslat felhatalmazza a szanálási feladatkörében eljáró MNB-t arra, hogy ideiglenesen korlátozza a szanálás alatt álló vállalkozás eszközeivel összefüggő hitelbiztosítékok érvényesítését. Emellett meghatározza a korlátozás alóli kivételeket, valamint előírja annak csoportszintű, következetes alkalmazását.

51. §

A Javaslat felhatalmazza a szanálási feladatkörében eljáró MNB-t arra, hogy a felmondási jogok felfüggesztéséről szóló közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanap éjfélig ideiglenesen felfüggessze a szanálás alatt álló vállalkozással szerződéses viszonyban álló felek felmondási jogának gyakorlását. A rendelkezés meghatározott feltételek fennállása esetén e jogosultságot a szanálás alatt álló vállalkozás leányvállalatainak szerződéses partnereire is kiterjeszti, valamint szabályozza a felfüggesztés alóli kivételeket és a felmondási jog későbbi gyakorlásának feltételeit.

52. §

A Javaslat előírja, hogy a harmadik ország joga alá tartozó pénzügyi szerződésekben olyan szerződéses kikötéseket kell alkalmazni, amelyek elismerik a szanálási feladatkörében eljáró MNB felfüggesztési és korlátozási jogosultságait. Emellett biztosítja, hogy e jogosultságok

gyakorlása önmagában ne szolgálhasson alapul a szerződések korai felmondására vagy más szerződéses jogok gyakorlására.

53. §

A Javaslat felhatalmazza a szanálási feladatkörében eljáró MNB-t arra, hogy ideiglenesen korlátozza vagy felfüggessze az életbiztosítási szerződések szerződőinek visszaváltási jogát. A korlátozás kizárólag a szanálási intézkedések végrehajtásához szükséges ideig alkalmazható, és nem érintheti a szerződésekből eredő lényeges fizetési kötelezettségek teljesítését.

54. §

A Javaslat biztosítja, hogy a szanálási eljárás során a szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási célok elérése érdekében gyakorolhassa a szanálás alatt álló vállalkozás tulajdonosi és vezetői irányítási jogosultságait, illetve a szükséges szanálási intézkedéseket közvetlenül is meghozhassa. A Javaslat egyúttal meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján az MNB megválasztja a szanálási intézkedések végrehajtásának legmegfelelőbb módját.

55. § és 56. §

A Javaslat garanciális szabályként rögzíti, hogy az átruházásba be nem vont tulajdonosok és hitelezők a szanálás során nem járhatnak rosszabbul, mintha felszámolás alá került volna a vállalkozás, ezzel biztosítva, hogy a szanálás a felszámolás olyan alternatívája legyen, amely a szerződéses jogokba csak a szükséges mértékig avatkozik be, és nem jár többletteherrel egyetlen szereplő számára sem. Ennek kimutatása érdekében a szanálást követően független értékelő alkalmazásával egy a szanálás megkezdésekor elvégzett értékbecsléstől eltérő megközelítésű értékelést kell elvégezni. Ez utóbbi értékelés elvégzése során azt kell feltételezni, hogy a vállalkozás azonnal, a vállalkozás további működésének fenntartására irányuló intézkedés előtt felszámolás alá került, ezért figyelmen kívül kell hagyni a szanálási eszközök alkalmazását és bármely állami segítségnyújtást. Az értékelésnek be kell mutatnia a szanálás kapcsán elért megtérülés és a szanálás nélkül végrehajtott felszámolás utáni megtérülés különbözetét.

A tulajdonosok és hitelezők védelmének érdekében, amennyiben a szanálási intézkedés végrehajtását követő értékelés alapján az látszik, hogy a tulajdonosok és a hitelezők rosszabb elbánásban (alacsonyabb összegű megtérülésben) részesültek a szanálás során, mint ahogy az a felszámolás esetén történt volna, kártalanítani kell őket. Ugyanez vonatkozik a betétbiztosítási alap forrásainak szanálási célú felhasználására is. A kártalanítást mindkét esetben a szektor által finanszírozott Biztosítási Szanálási Alapból kell megtéríteni.

57–60. §

A Javaslat garanciális szabályokat állapít meg annak érdekében, hogy a szanálási intézkedések alkalmazása során egyes kiemelt szerződéses jogviszonyok – így különösen a biztosítéki megállapodások, a nettósítási és elszámolási megállapodások, a viszontbiztosítási szerződések, valamint a strukturált finanszírozási konstrukciók és elkülönített portfóliók – egysége és joghatásai fennmaradjanak. Ennek megfelelően főszabály szerint nem kerülhet sor e jogviszonyokhoz kapcsolódó jogok és kötelezettségek részleges átruházására, illetve azok egyoldalú módosítására vagy megszüntetésére.

A Javaslat ugyanakkor meghatározza azokat a kivételes eseteket is, amikor a szerződők érdekeinek védelme, a minimális fedezeti követelmények biztosítása vagy a szanálási célok hatékony megvalósítása érdekében lehetőség nyílik egyes szerződésportfóliók önálló átruházására, illetve az általános szabályoktól való eltérésre. E rendelkezések célja, hogy a szanálási intézkedések végrehajtása során a pénzügyi szerződések stabilitása és a piaci bizalom a lehető legnagyobb mértékben fennmaradjon.

61. §

A Javaslat értelmében a részleges átruházás nem korlátozhatja a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerek működését, ugyanis ezen rendszerek működésének folyamatos biztosítása és a beléjük vetett bizalom fenntartása pénzügyi stabilitási okokból fontos.

62–69. §

A Javaslat rögzíti az MNB szanálási hatósági eljárásának általános szabályait. Rögzíti a szanálhatóság értékelésére, a szanálhatósági akadályok megszüntetésére, a szanálásra és a vagyonértékelésre irányuló eljárások körét, az ügyféli jogállást, valamint kizárja az eljárás ügyfél kérelmére történő szünetelését.

A Javaslat szabályozza az MNB és a Felügyelet közötti információáramlást, továbbá feljogosítja az MNB-t rendszeres vagy rendkívüli adatszolgáltatás előírására és helyszíni ellenőrzés lefolytatására. Meghatározza az érintett szervezetek tájékoztatási és iratátadási kötelezettségét, az ellenőrzést végző személy jogosultságait, valamint az iratbetekintés korlátozásának eseteit. Lehetővé teszi továbbá az idegen nyelvű eljárást, szükség esetén magyar nyelvű összefoglaló előírásával.

A Javaslat főszabály szerint előzetes értesítéshez köti az eljárás és a helyszíni ellenőrzés megindítását, az eljárás eredményességének veszélyeztetése esetén azonban lehetővé teszi annak mellőzését. Az MNB a vizsgálat megállapításait vizsgálati, illetve csoportvizsgálati jelentésben rögzíti, amelyre az érintett szervezet észrevételt tehet. A Javaslat meghatározza a jelentés elkészítésének, az észrevételezésnek és a döntéshozatalnak a határidejét, továbbá új, érdemi jelentőségű információ felmerülése esetén lehetővé teszi a jelentés ismételt megküldését és észrevételezését.

70. §

A Javaslat leírja, hogy a vállalkozás saját fizetésképtelenségére vonatkozó, a szanálási feladatkörében eljáró MNB irányába fennálló haladéktalan tájékoztatási kötelezettsége soron kívüliséget követel. Az esetek többségében az ilyen értesítések nem a már bekövetkezett, hanem a közeljövőben várható fizetésképtelenségre vonatkoznak majd. Ha az értesítést követően megállapításra kerül a fizetésképtelenség vagy annak valószínű bekövetkezése, akkor az MNB-nek értesítenie kell az érintett társhatóságokat, szervezeteket.

71. §

A Javaslat meghatározza a szanálási intézkedés elrendelésének eljárási szabályait. Ennek keretében az MNB megvizsgálja, hogy fennállnak-e a szanálás törvényi feltételei, majd dönt a szanálási intézkedés alkalmazásáról vagy annak mellőzéséről. A szanálást elrendelő határozatnak tartalmaznia kell az alkalmazandó szanálási intézkedéseket, a vagyonfelügyelő kijelölését, a fizetésképtelenségi eljárásra vonatkozó rendelkezéseket, valamint a szükséges egyéb szanálási intézkedéseket.

72. § és 73. §

A Javaslat részletesen szabályozza a szanálási feladatkörében eljáró MNB szanálási intézkedésekhez kapcsolódó értesítési és közzétételi kötelezettségeit. Ennek keretében előírja, hogy a szanálási feladatkörében eljáró MNB a szanálási intézkedés meghozatalát megelőzően, illetve azt követően haladéktalanul tájékoztatja az érintett hazai és nemzetközi felügyeleti, szanálási és egyéb illetékes hatóságokat, valamint a szanálás alatt álló vállalkozást. A Javaslat emellett biztosítja a szanálási intézkedésekkel kapcsolatos nyilvánosságot is, előírva a határozat vagy annak összefoglalójának közzétételét az érintett hatóságok és a szanálás alatt álló

vállalkozás honlapján, valamint – szükség szerint – a szabályozott piacokon és az érintett tulajdonosok, illetve hitelezők részére történő tájékoztatást.

74. §

A Javaslat rögzíti, hogy a szanálási feladatkörében eljáró MNB-t és a szanálás kapcsán információhoz jutó szervezeteket titoktartási kötelezettség terheli. E korlátozás alól a törvény kivételt teremt egyes intézménytípusok, valamint a büntető vagy polgári peres ügyek vonatkozásában.

75–77. §

A szanálási intézkedések ellen biztosított a jogorvoslati lehetőség, azonban ez nem hátráltathatja a szanálási intézkedés azonnali végrehajtását. A szanálási intézkedéssel szembeni eredményes jogorvoslat nem érinti a jóhiszemű harmadik felek szanálási intézkedés révén szerzett jogait. A jogorvoslat során az eredeti állapot helyreállítása nem kérhető, csak anyagi kompenzációra lehet igényt támasztani.

78. §

A Javaslat értelmében a szanálási eszközök és hatáskörök hatékony alkalmazásához szükség lehet egyes eljárások felfüggesztésére.

79. §

A Javaslat kitér a szanálási feladatkörében eljáró MNB döntéshozatalának és együttműködésének alapvető elveire. Előírja különösen a határokon átnyúló hatások figyelembevételét, az érintett hatóságokkal való összehangolt együttműködést, a szanálási intézkedések hatásainak értékelését, valamint azt, hogy a döntések a szanálási célokkal összhangban, átlátható és hatékony módon kerüljenek meghozatalra.

80–84. §

A csoportszintű szanálás eredményes lebonyolítása több EGT-állam felügyeleti és szanálási hatóságainak, valamint egyéb érintett szervezeteinek szoros együttműködését teszi szükségessé. Ennek intézményi keretét a szanálási kollégium biztosítja, amelynek feladata a csoportszintű szanálási tervek kidolgozásának és rendszeres felülvizsgálatának összehangolása, a szanálhatóság értékelése, a szanálhatósági akadályok kezelésének koordinálása, valamint a szanálási intézkedésekhez szükséges információcsere elősegítése. A Javaslat meghatározza a szanálási kollégium tagjainak körét, az MNB, mint csoportszintű szanálási hatóság koordinációs és szervezési feladatait, továbbá lehetővé teszi az érintett harmadik országbeli hatóságok megfigyelőként történő részvételét, amennyiben az alkalmazandó titoktartási szabályok megfelelő garanciákat biztosítanak. A Javaslat emellett biztosítja, hogy a kollégium működése a hatékony együttműködést szolgálja, ugyanakkor lehetőséget ad arra is, hogy külön szanálási kollégium létrehozása helyett egy már működő, azonos feladatokat ellátó együttműködési fórum lássa el e feladatokat.

85. §

A Javaslat szabályozza a harmadik országbeli szanálási hatóságokkal való együttműködés kereteit, valamint a harmadik országban megindított szanálási eljárások magyarországi elismerésének és végrehajtásának szabályait. A harmadik országbeli szanálási eljárást a szanálási feladatkörében eljáró MNB elismeri, és közreműködik annak magyarországi végrehajtásában, amennyiben az e törvényben meghatározott feltételek fennállnak. A Javaslat meghatározza az MNB ezzel összefüggő szanálási hatásköreit, valamint előírja a többi érintett EGT-állam érdekeinek és a szanálási intézkedések határokon átnyúló hatásainak figyelembevételét. A Javaslat egyúttal rögzíti, hogy a harmadik országbeli szanálási eljárások

elismerése és végrehajtása nem sértheti a magyar jogot, és nem érintheti a magyar jog alapján megindított fizetésképtelenségi eljárásokat.

86. §

A Javaslat kezeli azokat az eseteket, amelyekben a szanálási feladatkörében eljáró MNB megtagadhatja a harmadik országbeli szanálási eljárás elismerését vagy magyarországi végrehajtását.

87. §

A Javaslat rendezi azokat az eseteket, amelyekben a szanálási feladatkörében eljáró MNB önálló szanálási intézkedést alkalmazhat egy harmadik országbeli intézmény magyarországi fióktelepével szemben. Erre különösen akkor kerülhet sor, ha a harmadik országbeli szanálási eljárás hiányzik vagy annak elismerése nem lehetséges, ugyanakkor a közérdek védelme ezt indokolja. A Javaslat rögzíti az önálló intézkedés alkalmazásának feltételeit, és előírja, hogy az MNB a szanálási intézkedéseket a szanálási célokkal és alapelvekkel összhangban köteles meghozni.

88. §

A Javaslat elősegíti a szanálási feladatkörében eljáró MNB és a harmadik országbeli hatóságok közötti együttműködést a helyreállítási és szanálási tervezéssel összefüggő információcsere érdekében.

89. §

A Javaslat meghatározza a szanálási feladatkörében eljáró MNB és a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős minisztérium által a harmadik országbeli hatóságok részére történő bizalmas információátadás feltételeit. A bizalmas információk kizárólag megfelelő titoktartási garanciák mellett, a szanálási feladatok ellátásához szükséges mértékben adhatók át, míg más EGT-államtól származó információk továbbításához az információt átadó hatóság előzetes hozzájárulása is szükséges.

90–101. §

A Javaslat rendelkezik a szanálási feladatok végrehajtása érdekében, hogy e törvény hatálya alá tartozó vállalkozások rendszeres befizetéseiből egy Biztosítási Szanálási Alap kerül létrehozásra. A törvény rögzíti azt is, hogy a Biztosítási Szanálási Alap vagyona milyen célok finanszírozása érdekében használhatók fel. Ilyen célok lehetnek többek között a szanálás alatt álló vállalkozás leányvállalatai, valamely áthidaló vállalkozás vagy vagyonelkülönítő szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek garantálása, ezen szervezetek részére történő hitelnyújtás, szanálás alatt álló vállalkozás eszközeinek megvásárlása, szanálási feladatok végrehajtása érdekében létrehozott vállalkozások (áthidaló vállalkozás, szanálási vagyonkezelő szervezet) részére történő tőkejuttatás, illetve bizonyos feltételek teljesülése esetén a tulajdonosoknak, vagy a hitelezőknek nyújtandó kártalanítás kifizetése.

A Javaslat rögzíti azt, hogy ha a szanálás során az állam pénzeszközöket bocsát a szanálás alatt álló vállalkozás, vagy a Biztosítási Szanálási Alap rendelkezésére, akkor ezeket a forrásokat legkésőbb rendelkezésre bocsájtást követő tíz éven belül, hozammal növelten a Biztosítási Szanálási Alapból vissza kell fizetni a Magyar Állam részére. Ez a rendelkezés biztosítja, hogy a szanálás ne az állami, hanem elsősorban a privát szféra pénzeszközeinek a felhasználásával történjen meg. A törvény rendelkezik arról is, hogy a visszafizetés milyen hozamszinten, illetve a részesedés visszavásárlás milyen áron történjen meg annak érdekében, hogy az ügylet kapcsán ne érje pénzügyi veszteség az államot (a szanálás-finanszírozás fiskális semlegességének elve).

102. §

A Javaslat előírja, hogy az MNB a szankcióval sújtott személy értesítését követően haladéktalanul közzéteszi honlapján a szankciós döntés rendelkező részét. Jogorvoslat esetén az MNB a jogorvoslati eljárás aktuális állását és eredményét is feltünteti. A Javaslat lehetővé teszi a közzététel elhalasztását, anonimizálását vagy mellőzését, ha az érintett személy azonosító adatainak nyilvánosságra hozatala aránytalan lenne, veszélyeztetné a pénzügyi piacok stabilitását vagy valamely folyamatban lévő vizsgálatot. A közzétett információknak legalább öt évig elérhetőnek kell maradniuk az MNB honlapján.

103. § és 104. §

A Javaslat rögzíti, hogy a szankció típusának és mértékének megállapításakor figyelembe veendő szempontokat. Az MNB különösen a jogsértés súlyosságát és időtartamát, az érintett felelősségének mértékét és pénzügyi erejét, a jogsértéssel elért nyereséget vagy elkerült veszteséget, a harmadik személyeknek – így különösen a szerződőknek – okozott kárt, az érintett együttműködését, valamint korábbi jogsértéseit mérlegeli. A pénzügyi helyzet értékelése a jogi személy nettó árbevétele, illetve a természetes személy nettó éves jövedelme alapján történik.

105. § és 106. §

A törvény hatálybalépésének időpontját határozza meg – figyelemmel a megfelelő felkészülési idő biztosítására is –, amely időpontot követően a szanálási feladatkörében eljárva az MNB élhet a szanálási hatásköreivel és alkalmazhat szanálási intézkedéseket.

107. §

Jogharmonizációs klauzula.

108. §

A javaslat a tőkepiacról szóló törvény módosítását tartalmazza a biztosítókra vonatkozó szanálási keretrendszer alkalmazhatósága érdekében.

109. §

A javaslat a munka törvénykönyve módosítását tartalmazza a biztosítókra vonatkozó szanálási keretrendszer alkalmazhatósága érdekében.

110. §

A javaslat a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény módosítását tartalmazza a biztosítókra vonatkozó szanálási keretrendszer alkalmazhatósága érdekében.

111. §

A javaslat a hitelintézeti törvény módosítását tartalmazza a biztosítókra vonatkozó szanálási keretrendszer alkalmazhatósága érdekében.

112. §

A javaslat a hitelintézetek szanálására vonatkozó törvény módosítását tartalmazza a biztosítókra vonatkozó szanálási keretrendszer alkalmazhatósága érdekében.

113. §

A Bit.-be beiktatni javasolt 108/C. § lehetővé teszi az egyszerűsített követelmények alkalmazását. A Felügyelet az érintett biztosító, viszontbiztosító vagy csoport sajátosságainak, valamint a fizetésképtelenségük esetleges pénzügyi és gazdasági hatásainak mérlegelése alapján dönt arról, hogy alkalmazhatók-e egyszerűsített követelmények a megelőző

helyreállítási tervek tartalmára, elkészítésének és felülvizsgálatának gyakoriságára, valamint a bekérhető információk körére.

A Bit.-be beiktatni javasolt 108/D. § lehetővé teszi az egyszerűsített követelmények alkalmazását a szanálási tervezés során. A szanálási feladatkörében eljáró MNB az érintett biztosító, viszontbiztosító vagy csoport sajátosságainak, valamint fizetésképtelenségük várható pénzügyi és gazdasági hatásainak mérlegelése alapján dönt arról, hogy alkalmazhatók-e egyszerűsített követelmények a szanálási tervek tartalmára, elkészítésének és felülvizsgálatának gyakoriságára, a bekérhető információk körére, valamint a szanálhatóság értékelésének részletességére.

A Bit.-be beiktatni javasolt 108/E. § leírja a megelőző helyreállítási terv készítésére vonatkozó kötelezettséget és annak fő szabályait. Rögzíti, hogy mely biztosítók és viszontbiztosítók kötelesek megelőző helyreállítási tervet készíteni, meghatározza a Felügyelet ezzel kapcsolatos feladatait, a terv elkészítésére, tartalmára, felülvizsgálatára és aktualizálására vonatkozó követelményeket, valamint a kis méretű és nem összetett biztosítókra vonatkozó mentességi szabályokat. A Javaslat továbbá előírja a terv végrehajtásának nyomon követését, a korrekciós intézkedések alkalmazását és a Felügyelet tájékoztatását, valamint rögzíti, hogy a tervet az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület jóváhagyását követően kell benyújtani a Felügyelet részére.

A Bit.-be beiktatni javasolt 108/F. § kezeli a megelőző helyreállítási tervek felügyeleti felülvizsgálatának és értékelésének szabályait. Rögzíti a Felügyelet és a szanálási feladatkörében eljáró MNB együttműködését, a határokon átnyúló tevékenységet végző biztosítók esetében az érintett EGT-államok felügyeleti hatóságokkal való együttműködés rendjét, valamint az EBFH bevonásának lehetőségét. Emellett meghatározza a hiányos vagy nem megfelelő helyreállítási tervek módosítására irányuló felügyeleti intézkedések rendszerét és az azokkal szembeni jogorvoslat lehetőségét.

A Bit.-be beiktatni javasolt 108/G. § meghatározza a csoportszintű megelőző helyreállítási terv elkészítésére, tartalmára és benyújtására vonatkozó szabályokat. Rögzíti a csoport legfőbb anyavállalatának kötelezettségeit, a Felügyelet csoportfelügyeleti hatóságként ellátott feladatait, valamint a csoportszintű és egyedi helyreállítási tervek kapcsolatát. Emellett szabályozza a határokon átnyúló felügyeleti együttműködést, a csoportszintű terv felülvizsgálatának és módosításának rendjét, valamint a terv továbbítására és a harmadik országbeli csoportszintű helyreállítási tervek figyelembevételére vonatkozó szabályokat.

A Bit.-be beiktatni javasolt 108/H. § bevezeti a csoportszintű megelőző helyreállítási tervek felülvizsgálatának és értékelésének szabályait. Rögzíti a Felügyelet csoportfelügyeleti hatóságként ellátott feladatait, a felügyeleti kollégium keretében folytatott együttműködés rendjét, valamint előírja, hogy a részt vevő hatóságok közös határozat meghozatalára törekedjenek a csoportszintű helyreállítási terv értékelésével és a kapcsolódó felügyeleti intézkedésekkel összefüggésben.

A Bit.-be beiktatni javasolt 108/I. § beemeli a csoportszintű megelőző helyreállítási terv felülvizsgálatára és értékelésére vonatkozó együttes határozathozatali eljárást. Ennek alapján a Felügyelet, mint csoportfelügyeleti hatóság az érintett felügyeleti hatóságokkal főszabály szerint négy hónapon belül együttes határozatot hoz. Ha ez nem jön létre, a Felügyelet a csoportszintű kérdésekben önálló, indokolt határozatot hoz, a leányvállalatokat érintő kérdésekben pedig saját hatáskörében dönthet. A Javaslat lehetővé teszi az EBFH bevonását is, ebben az esetben a Felügyelet az EBFH döntésével összhangban jár el. Az egyetértő felügyeleti hatóságok részleges közös határozatot is elfogadhatnak. A meghozott együttes és egyedi határozatok véglegesek, és azokat a Felügyelet alkalmazza.

I. melléklet

A Javaslat melléklete meghatározza azokat a dimenziókat, amelyeket az MNB-nek a vállalkozás jellegére, méretére és összetettségére tekintettel a szanálhatóság értékelése során vizsgálnia kell. Az értékelés kiterjed a működési folytonosság biztosítására, a pénzügyi piaci infrastruktúrákhoz való hozzáférés fenntartására, a kritikus funkciók és fő üzletágak elválaszthatóságára, valamint a veszteségviselő és feltőkésítési képesség megfelelőségére.

A vizsgálat további tárgya a szanálás alatti likviditási és finanszírozási igények kezelhetősége, az információs rendszerek és az adatszolgáltatási képességek megfelelősége, továbbá a kommunikációs és irányítási folyamatok működőképessége. Az MNB értékeli továbbá a szanálási intézkedés hitelességét és várható hatásait, különösen a szerződőkre, a hitelezőkre, a munkavállalókra, a reálgazdaságra és a pénzügyi stabilitásra, valamint vizsgálja a határokon átnyúló szanálás végrehajthatóságát és az esetleges fertőző hatások megelőzésének lehetőségét.